

KOMORECZKA (1) *sb f*

A sg k(o)m(o)reczkę.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. od „komorka”; tu prawdopodobnie rodzaj przybudówki służącej za sypialnię: w pałacu swoim dał był na powietrzu zawieść komoreczkę małą thák wyfoko/ gdzie aż po drabinie musiał chodzić/ á tám łpolne z białąglową swoią miewał łoże GórnDworz Gg6v.

Cf **KOMORKA**

AŽ